

NOORD-BRABANDER.

Donderdag, 30 Maart.

DICERE VERUM QUID VETAT?
Horatius.

DUITSCHLAND.

Uit Weenen wordt dd. 17 Maart, het volgende geschreven:
Nog steeds is de alhier eergisteren gevoelde hevige aardbeving, het onderwerp van alle gesprekken. Van vele huizen zijn de muren gespleten, en verscheiden anderen zijn derwijze beschadigd geworden, dat aan dezelve eene onmiddellijke herstelling noodzakelijk is; zelfs heeft op de Jägerzeile eene woning, die instorting dreigde, nog des nachts door het gezin moeten verlaten worden. In de voorstad Rossau zijn eene stal-ling en koetshuis ingestort. Ook in de nabij gelegene plaatsen, zoo als te Brünn en te Linz, is de aardbeving waargenomen.

— Uit Praag wordt dd. 19 Maart gemeld, dat ook aldaar den 14, des namiddags omstreeks 5 ure, aardbevingen zijn waargenomen, zoodat de drinkglazen en porcelein op de tafels trilden, de vensterramen kletterden en de huisschellen aansloegen.

— Men schrijft uit Berlijn, dd. 21 Maart, het volgende:
Het gesprek van den dag loopt nu hier over de groote manoeuvres, welke in den aanstaanden herfst hier zullen plaats hebben. Naar men verneemt zullen vier armee-korpsen, derhalve ruim 50,000 man, bjeen komen, en gedeeltelijk een kamp in de nabijheid dezer hoofdstad betrekken. Onder de vorstelijke gasten, welke bij die manoeuvres verwacht worden, behooren ook de Keizer en de Keizerin van Rusland, en men zegt, dat ook een korps Russische troepen van 6,000 man daarbij tegenwoordig zal zijn. Reeds vroeger is van de komst van Russische troepen gesproken, maar toen schijnt dat plan hier geen bijval te hebben gevonden; welligt heeft de tegenwoordigheid van Prins Karel in Petersburg daarin eene verandering te weeg gebracht. De zeer aanmerkelijke kosten van de verleden jaar te Kalisch plaats gehad hebbende vereeniging van Pruisische troepen met de Russische, zijn geheel door den Koning uit eigene middelen bestreden. — De Keizerin van Rusland wordt in Augustus hier verwacht; waarschijnlijk zal H. M. vooraf in Silezie of aan den Rijn de baden gebruiken. — Prins Karel wordt tegen het midden van April uit Petersburg hier terug verwacht.

Het zeggen is, dat tusschen ons hof, het Russische en het Fransche, druk onderhandeld wordt over het huwelijk des Hertogs van Orleans. Het schijnt, dat men deze verbindtenis tot een punt der algemeene staatkunde van de Noordsche Haven gemaakt heeft, en dat Mecklenburg deze beslissing der zaak door andere, bemiddelende, mogendheden niet ongaarne ziet. Intusschen is het nog allezins twijfelachtig, of het huwelijk wel tot stand zal komen. Ongerekend de verschillende staatkundige inzichten der Noordsche hoven, wordt nog weinig vertrouwen gesteld in de duurzaamheid van de dynastie van het huis van Orleans, en de gebeurtenissen, die, in de laatste tijden in Frankrijk hebben plaats gehad, strekken inderdaad ook geenszins tot vermeerdering van dat vertrouwen.

— Volgens een loopend gerucht zou de minister van oorlog, de generaal v. Witzleben, die reeds sedert lang ziek is, *ad interim* als zoodanig vervangen zijn door den generaal v. Rauch.

— Sedert een paar dagen is het weder hier op nieuw bijzonder ruw en koud, en zijn de straten met sneeuw bedekt.

— Men schrijft uit Frankfort, van den 26sten Maart:
Dezer dagen zijn uit Holland hier angekommen de heeren Rochussen en le Clercq, volgens het vreemdelingenblad, de eerstgenoemde als Koninklijke Nederlandsche commissaris, en de tweede als commissie-secretaris. Waarschijnlijk zijn deze heeren belast met eene zending naar Berlyn, om aldaar te onderhandelen over de moeilijkheden, die tusschen de Nederlanden en Pruisen gerezen zijn, betrekkelijk de vaart op den Rijn. Naar men verneemt, zal de Nederlandsche legatieraad en zaakgelastigden alhier de heer von Scherf, als hoofd der bezending, mede naar Berlijn vertrekken.

— Het aanhoudende winter-weder belemmert hier de mis grootelijks. — Het naburige gebergte is geheel met sneeuw bedekt. — Omtrent onze ijzeren spoorwegen is niets naders bekend. Men verzekert steeds, dat eenige bankiers te dezer stede van de Keur-Hessische regering verlof hebben bekomen, om eenen spoorweg naar Kassel tot stand te brengen. — De heer v. Rothschild bevindt zich nu veel beter.

FRANKRIJK.

PARIS, den 26 Maart.

Sedert eenige dagen waren er wederom geruchten van veranderingen in het Ministerie in omloop. Dezelve schijnen zich

te bevestigen. Heden verhaalt men met eenige zekerheid, dat de heeren Molé en Guizot hun ontslag hebben ingediend, en dat hetzelfde is aangenomen. Ook de heeren Persil, Bernard en Gasparin zouden uit het kabinet treden. Verder wil men, dat het voorzitterschap van den raad aan den Maarschalk Soult, de portefeuille van Binnenlandsche Zaken aan den heer Montalivet, en die van Financiën aan den heer Passy zou worden opgedragen; de andere Ministers zijn nog niet bekend. De voornaamste redenen van deze ontbinding zouden gelegen zijn in de moeilijkheden, welke gerezen zijn, en het verschil van gevoelens tusschen de Ministers zelve, over de wet op de apages, over de geheime fondsen, het vraagstuk van Algiers en de wet op de niet openbaarmaking. De bezwaren, welke thans bestaan omtrent den Handel en de Nijverheid, en de ongelukkige toestand der werkklassen, zoo hier als te Lyon, zouden mede oorzaken van de ontbinding zijn.

— Eindelijk is bij de afgevaardigden, in eene hunner laatste zittingen, verslag uitgebragt over de aangevraagde credieten, en met name betrekkelijk die voor Afrika. Daarbij is van zelve behandeld het gebeurde omtrent Constantine. Dit gedeelte van het rapport kan als eene uitgebreide gisping van het gedrag van den maarschalk Clausel worden beschouwd. Er wordt, onder anderen, in gezegd: dat de maarschalk, reeds bij den aanvang van zijn commandement, andere denkbeelden dan het bewind omtrent Algiers gehad heeft, en dat het zich dan ook verweet, te dezen niet goed op dezelfs hoede geweest te zijn; dat hij na dien tijd, omtrent het bestuur, en de stellingen van Abd-el-Kader, verkeerde inlichtingen gegeven heeft, alsmede omtrent zijne magt en zijnen invloed op de Arabische stammen; dat in de expeditien, zoo van Mascara als van Tlemecen, onvoorzigtiglijk was gehandeld, aangaande welke laatste, voornamelijk, de maarschalk niet vermeend heeft het antwoord van het ministerie van oorlog te moeten afwachten, en op eigen gezag de onderneming gewaagd heeft. Vervolgens behandelde de rapporteur meer bepaaldelijk de expeditie van Constantine, en gaf te kennen, dat de mislukking daarvan wel gedeeltelijk aan het ongunstige weder moest worden toegeschreven, doch dat, van den anderen kant, de oorzaak daarvan ook in de handwijfs van den maarschalk moest gezocht worden, die eigenlijk het bewind tot dezelve had gedwongen; dat het tegenwoordige ministerie zich intusschen daartoe genoodzaakt had gezien, wegens hetgeen door het kabinet van den 22 Eebruarij reeds was begonnen; dat nogtans wel degelijk aan den maarschalk was te kennen gegeven, dat hij op geene groote ondersteuning moest rekenen, en met de onder zijn bevel staande troepen de expeditie al dan niet doen moest. Ten slotte gispt het rapport tevens zijdeling ook het bestuur hier en daar; zegt, dat bijna zes millioenen onnut zijn verspild, en dat de commissie vermeent, eene nieuwe aanvraag van ruim vijf millioen niet te mogen goedkeuren, dan na alles aangetoond te hebben wat er verkeerdelyk is geschied. — Heden heeft de kamer bepaald, dat de discussien over de supplementaire credieten onmiddelyk na die over het middelbaar onderwijs zouden plaats hebben.

Te gelijk met dat rapport, heeft ook de brochure van den maarschalk Clausel het licht gezien. Hij verwijt daarin het bewind, hem niet genoeg ondersteund te hebben; soms de verschillende beschuldigingen, welke men hem ten laste gelegd heeft, op, als: oubekwaamheid, ligtvaardigheid, onmenschlievendheid, enz., en zegt, dat het eenige wat hij zich mischien te verwijten had, daarin bestond, dat hij zich door te grooten ijver heeft laten wegslepen, doch dat het bewind alles in het werk heeft gesteld, om de expeditie te doen mislukken dat hij voor dezelve 30,000 man gevraagd heeft, doch dat hem niet alleen niet zijn toegestaan; maar dat hij zelfs slechts krijgsmaterieel heeft ontvangen. Ten slotte zijner verdediging, welke zeer uitvoerig en op hoogen toon gesteld is, doet de maarschalk een' hevigen uitval tegen het bewind, wegens het, zoo als hij het noemt, onbeschofte ontslag, dat hij bekomen heeft, en vraagt, of dit dan het loon is, hetwelk twee-en-veertigjarige den lande trouw bewezen dienst beschoren blijft, en raadt den jongen generaals aan, niet te handelen, gelijk hij gehandeld heeft, daar hun niets dan ondank wacht.

De ministeriële bladen nemen vooral dit laatste, den maarschalk ten hoogste kwalijk, en zeggen dat zoodanige uitdrukkingen niet kunnen strekken dan om de vaderlandsche onvrede te

soldaten te verslaauwen. De brochure heeft intusschen een buitengewoon aftrek; reeds den eersten dag zijn er 3000 exemplaren van verkocht, zoodat er eene tweede oplage van is moeten ter verrijking van de markt. De partij van den maarschalk, en maken van deze omstandigheid gebruik, om het twiſtſchuur verder aan te stoken.

De afgevaardigden hebben zich dezer dagen verder met de beraadslagingen over het middelbaar onderwijs bezig gehouden. Eene redevoering van den heer de Lamartine trok daarbij bijzonder de algemeene aandacht. Deze redenaar heeft, ter wederlegging van het advies van den beroemden Arago, die de beoefening der oude letteren op de scholen bijkans onnoodig achtte, zich sterk voor het beoefenen der oude talen verklaart en daarbij op eene welsprekende wijs het nut aangetoond dat in de aankweeking derzelve gelegen is.

— In het bekende Italiaansche werk van Vasari, over het leven der voornaamste Schilders, Beeldhouwers en Bouwmeesters van Italië, wordt van een houten Christusbeeld gesproken, hetwelk door Michel Angelo voor een der kerken van Florence werd vervaardigd. Dit beeld zoude later in Frankrijk zijn gekomen. Thans wordt te Parijs een Christusbeeld ten toon gesteld, hetwelk gezegd wordt, dat te zijn van de hand des grooten Italiaanschen meesters. Het is van levensgrootte, van hout en geschilderd, en moet op eene treffende wijze de smart en doodsangst maar tevens het verheven karakter van den lijdenden Christus, uitdrukken. De toevloed van personen, vooral op den vrijdag, ofschoon de toegangsprijs dan verdubbeld is, is buitengewoon groot.

ENGELAND.

De minister lord John Russell heeft den 23sten Maart in het Lagerhuis zeer breedvoerig zijne denkbeelden ontwikkeld omtrent verzachtingen, die nog in Engeland in de lijfstraffelijke wetgeving te maken waren, en vooral ook omtrent het afschaffen der doodstraf in bepaalde gevallen. Dien ten gevolge heeft hij verlot gevraagd en verkregen tot het indienen eener wet, waarbij de doodstraf voor het geval van het vervalschen van wisselbrieven en dergelijke afgeschaft, en in eene uitbanning voor een zeker aantal jaren veranderd zou worden. Het aantal der in Engeland en Wales ter dood veroordeelden heeft, volgens den minister in 1835, 523 en in 1836, 494 bedragen. Van dezen waren in het eerste jaar slechts 34 en in het tweede slechts 17 ter dood gebragt; zoodat, ten gevolge der te groote gestrengheid der Engelsche wetgeving, nog altijd een groot aantal doodvonnissen onuitgevoerd bleef. Over het algemeen werd door den Koning thans de doodstraf meestal kwijtgescholden, als de misdadiger zich niet aan opzettelijken moord had schuldig gemaakt. De minister heeft verder door cijfers aangewezen dat sedert het afschaffen der doodstraf voor den diefstal van schape en paarden, die beide misdaden niet toemenswaardig vermeerdert, ja zelfs hier en daar verminderd waren. Hij wilde dus ook, indien de thans voorgestelde bepalingen wierden bekrachtigd, soortgelijke ten aanzien van diefstal met huisbraak en andere met den dood bedreigde misdrijven intyberen. Intusschen heeft de minister niet ontkend, dat hij geen onvoorwaardelijk voorstander van de verbanning naar Nieuw-Holland en van Diemensland was; meenende hij, dat, indien Engeland voortging met naar die afgelegene gewesten, zoo als thans het geval was, jaarlijks 3, 4 of zelfs 5,000 veroordeelden te verzenden, aldaar een zoo bedorven en zedeloze maatschappelijke toestand zou ontstaan, als nergens anders in geheel de wereld werd aangetroffen, terwijl men in dat geval aldaar tevens steeds eene grootere en kostbaarder krijgsmagt zou moeten onderhouden. Naar het schijnt, helt de minister tot het gevoelen over, om bij de verzachting der lijfstraffelijke wetgeving in Engeland de tuchthuisstraf binnen 'slands veelvuldiger, dat tot nu toe, toe te passen.

— De nederlaag der Christinos blijft steeds het onderwerp der beschouwingen van onze dagbladen. Die der Tories zijn niet karig in beschuldigingen tegen Lord Palmerston; ter zake dat hij, door eene onbehoorlijke tusshenkomst in de Spaansche zaken, niet slechts den burgeroorlog nog meer ontvlamd heeft, maar dat hij het bloed zijner landgenooten bij stroomen, nutteloos doet vlieten. Deze dagbladen merken het rapport van den generaal Evans aan den generaal Espartero als een stuk aan, waarin met kunstige wendingen de waarheid nog grootelijks verbloemt wordt, en men zich met eene ijdele hoop op de vereeniging met Saarsfield vleit. De ministeriële bladen zoeken, zoo goed mogelijk, lord Palmerston en den generaal Evans vrij te pleiten van zorgeloosheid of kortzigtigheid in dezen; zij beweren, dat de Carlisten de nederlaag te erg voorstellen; dat hunne zege hun op 1000 man te staan komt; dat louter de panische schrik, welke een enkel Spaansch bataillon bevangen heeft, de oorzaak van het oogenblikkelijk onheil is geweest; dat zulks niet voor het vervolg moet doen schroomen, mits slechts de Britsche magt in Spanje, die zich weder zoo kloekmoedig gedragen heeft, op eene ontzagwekkende wijs versterkt worde, en op zich zelve tegen de Carlisten zal mogen handelen. Hierop dringt het ministeriële Avondblad ten sterkste aan, «want hoe eerder wij aan den burgeroorlog een einde maken, en dit vordert ons belang, hoe beter zullen voor Spanje, en hoe veiliger het voor ons zal zijn.»

De hier ontvangene bijzondere berichten van het krigstooneel erkennen genoegzaam alle, dat de troepen onder Evans vooreerst niet meer in het veld kunnen trekken. De bijzonderheden omtrent het geyecht, in die berichten vervat, komen hoofdzakelijk neder op hetgeen men over Frankrijk deswege verhoort heeft. Daaruit blijkt ook, dat de Carlistische generaals met veel beleid zijn te werk gegaan.

— Volgens eenen staat, die door een geloofwaardig man is opgemaakt, welke met de kerkelijke aangelegenheden in Engeland zeer goed bekend is, bevinden zich in Londen en de daar toe behoorende gemeenten 26 Roomsch-Katholijke kerken of kapellen.

En in de vier kerkelijke distrikten in het geheel, als in dat:

van Londen	68 kerken.
van het binnenland	117 »
van het noorder distrikt	189 »
van het wester distrikt	53 »

te samen 427 kerken.

En in Schotland in de distrikten van:

het oosten of Edinberg	9 kerken.
het westen of Glasgou	20 »
het noorden of Aberdeen	25 »

54 »

En alzoo te samen 481 kerken of kapellen, behalve de bijzondere kapellen, welke eenige vermogende ingezetenen op hunne bezittingen zijn toegeslaan.

Deze kerken en kapellen, welke meest alle geen ander aanzien hebben dan huizen van partikulieren of schuren (nog een overblijfsel van de vorige verbodswetten), moeten dienen voor ruim anderhalf millioen Roomsch-Katholijken, welke zich thans in Engeland en Schotland bevinden, en welk aantal jaarlijks toeneemt.

BELGIE.

BRUSSEL, den 27 Maart.

Het bulletin dat den 25 dezer te Laeken is afgekondigd en dat het tweede is na de bevalling der Koningin, luidt vrij gunstig. De tijding dezer bevalling, welke door twee koeriers naar Parijs is overgebragt, heeft bij het koninklijk gezin aldaar groote vreugde verwekt. De Koningin der Franschen had het voornemen om zich naar hare dochter te begeven.

Gisteren is de jonge Prins gedoopt, en heeft alstoen de namen van Philippe, Ferdinand, Eugene, Leopold, Georges ontvangen. — Over het luiden der klokken en het losbranden van het geschut te Brussel, op goeden vrijdag, ter oorzake van de bevalling der Koningin, hebben de onderscheidene belgische bladen zich dadelijk en hevig uitgelaten; vooral ook het *Journal d'Anvers*, dat de regering van Antwerpen, die den volgenden dag deze vreugdeblijken pas heeft doen geven, over hare gematigdheid in dezen prijst.

— De courier, die jl. vrijdag van Brussel naar Parijs is vertrokken, brengt, zegt men, derwaarts de uitdoodiging over, aan onderscheiden leden der Koninklijke familie van Frankrijk om eenige maanden op het kasteel van Laeken bij de Koningin te komen doorbrengen. Ook zal, zegt men al verder, de met den Hertog van Orleans verloofde Prinses van Mecklenburg zich op Laeken bevinden.

— Het maken van den nieuwen weg van Hasselt naar Beringen is aan een ondernemer te Luik aanbesteed, voor 455,000 franken.

— Het onderstaande, zegt het *Journal du Commerce d'Anvers*, is een extrakt uit eenen brief, geschreven uit Madrid aan eenen ingezetenen dezer stad. Deze brief is van den 19den Maart gedagteekend, op welk tijdstip de nederlaag van Evans nog niet in de Spaansche hoofdstad was bekend. De schryver, die, luidens eenige uitdrukkingen, geen aanhanger van Don Carlos schijnt te wezen, voorspelt de zegepraal van den Pretendent, bijaldien Evans moigt geslagen worden. Nu is het bekend, dat die Generaal zeer gevoelige verliezen heeft ondervonden.

Madrid, 19 Maart.

In mijnen laatstvorigen heb ik u een treurig tafereel opgehangen van onze gesteldheid; indien zich de helft bevestigd van hetgeen ik toenmaals schreef, en indien de zaken in het noorden slecht gaan, alsdan zal dat tafereel u op verre na niet pazen waren toestand doen kennen.

Ten gevolge der laatste rapporten is de algemeene verwachting, ondanks de eerste voordeelen van Generaal Evans, in geenendeele voldaan met de verrigtingen der Generaals Saarsfield en Espartero. De uitslag der onderneming van eerstgenoemden moet u reeds bekend zijn; ik kan slechts in eene onderstelling redeneren. Wanneer Evans niet slaagt in zijnen aanval, zal de factie daardoor alleen eene zedelijke kracht verkrijgen, die door niets kan worden opgewogen. Ons Gouvernement bezit geen geld hoegenaamd; het is geheel en al uitgeput, en noch geweld noch overreding kunnen iets opleveren. De Carlisten zullen de zege behalen, en in den boezem der hoofdstad zal zij alreeds zoo vernietigend, dat hetgeen zij op de buitenpostigheden kunnen doen, voorzag, welke men van hen heeft te duchten. Mendizabal zal hun eerste

slagtoffer zijn, en men zal zich hoogst gelukkig mogen rekenen, indien niet bijzondere wraakoefeningen en staatkundige hartstogten onze gansche stad in vuur en vlam zetten.

NEDERLANDEN.

GRAVENHAGE, den 29 Maart.

Dezer dagen heeft Z. M. de Koning den heer Mr. P. J. de Fremery, sedert 33 jaren, een der meest geachte en kundigste advocaten alhier, tot raadsheer in het hoog gerechtshof benoemd.

— Eergisteren is alhier overleden de heer Mr. J. H. Speierman, eerste griffier van het hoog gerechtshof, een kundig en ijverig man.

— Men schrijft ons uit de provincie Zeeland, den 26 Maart: Zr. Ms. nieuw gebouwd stoomschip *Cerberus*, kapt. luit. van Frank, is gisteren, van de gedane proefreis te Vlissingen teruggekeerd, en aldaar in het maritime Dok gehaald; men verneemt dat de loop van dit stoomvaartuig zeer goed aan de verwachting beantwoordt, en dat zijne snelheid in vaart voldoende is bevonden.

Met genoegen verneemt men dat de oprigting van een smaakvol Badpavillioen, te Domburg, besloten is; dat men weldra, zoodra het seizoen gunstig is, tot den opbouw van hetzelfde zal overgaan, en dat zeer aangenaam gelegen plaatsje, hetwelk zoo vele geschiktheid als badplaats aanbiedt, en waar Zeelanders ingezetenen zich in het schoone jaargetijde zoo dikwerf verlustigen, met eene zeer nuttige inrigting zal worden verrijkt.

— Uit de jaarlijks van wege de Russische regering bekende gemaakte lijst van de sterfte onder de mannelijke bevolking des rijks van de Grieksch-Russische geloofs-belijdenis, blijkt dat het getal der gestorvenen die boven de 100 jaren oud geworden waren, bedragen heeft: in 1831, 1165; in 1832, 901; in 1833, 1163; in 1834, 948; en in 1835, 518.

Van dezen hadden bereikt den ouderdom:

Van 120 — 125 jaren, in 1831, 37; in 1832, 35; in 1833, 44; in 1834, 35; in 1835, 10.

Van 125 — 130 jaren, in 1831, 7; in 1832, 6; in 1833, 12; in 1834, 10; in 1835, 9.

Van 130 — 135 jaren, in 1831, 6; in 1832, 5; in 1833, 1; in 1834, 8; in 1835, 3.

Den hoogen ouderdom van 135 tot 140 jaren bereikte in 1831 en 1832 niemand, maar in elk der drie volgende jaren één. Bovendien overleed in 1834 nog een man uit het bisdom Irkutsk in den ouderdom van tusschen 140 en 145 jaren, en één uit het bisdom Wiatka, die meer dan 150 jaren geleefd heeft.

— Onder de nieuwste maatregelen van regering wege in Griekenland genomen, verdient bijzonder de oprigting der Universiteit te worden vermeld, waarbij de voorlezingen reeds met Paschen een aanvang nemen. Dezelve zal vooreerst uit vier faculteiten bestaan elk een Dekan tot bijzonder hoofd hebbende, terwijl over de geheele Universiteit een opperdeken of Πρωταυτος tevens met eene soort van universiteits-curator het toezigt hebben zal. In het vervolg zullen de professoren de keuzen voor deze betrekkingen doen, doch heeft de regering deze keuzen voor de eerste maal aan zich behouden en aan het hoofd der hoogeschool geplaatst den procureur bij het hoog gerechtshof, Paikos. De hoogleraren zijn in gewone en buitengewone verdeeld, en in rang gelijk gesteld met de ministeriele raden en assessoren. Uit hoofde van het gebrek van gepaste kandidaten zullen vooreerst enkele staatsbeambten die daartoe de geschiktheid hebben, met het houden van voorlezingen worden belast. Voor het oogenblik bestaan ook de meeste professoren uit Duitschers, of die althans hunne vorming in Duitschland hebben genoten.

— Een dagblad van Kopenhagen deelt eene berekening mede waaruit blijkt dat de Deensche vloot, van het jaar 1813 tot 1836, in het geheel 28,800,000 rijksdaalders gekost heeft. De helft dier som is besteed geworden aan linieschepen en fregatten, waarvan het nut, in verhouding tot de financiële krachten des rijks, zeer bestreden wordt.

MISSIONEN.

In vorige nummers hebben wij omtrent de vervolgingen tegen de missionarissen wijdloopige berichten gegeven. Thans zijn wederom droevige tijdingen uit Cochichine ontvangen, alwaar de vervolging steeds blijft voortduren. De eerwaarde heer Marchand, missionaris, is daarvan het slagtoffer geworden. Hij is gevat en ter dood gebracht. De bijzonderheden over zijnen marteldood zijn nog niet bekend; deze pater was in 1829 naar de missien vertrokken; pater Jaccard, waarover wij menigwerf gesproken hebben, dre met pater Odorico in de gevangenis en ballingschap was, had dit lot nog niet ondergaan. Hij was nog altijd in de gevangenis, doch de Koning van Cochichine gebruikte hem voor zijnen tolk en zond hem de papieren uit Europa om te vertalen. Mogte de behoefte, welke men aan dien man heeft, zijne gestrengte vervolgingen verzachten, waarvan hij sedert zoo langen tijd het voorwerp is. Van den anderen kant verneemt men dat de heeren Malbau en Guastan te Loree zijn aangekomen, hetwelk eene groote geshiedenis voer, dat land is onbekend. Hetzelfde heeft ook de dood van Mg. Lodewijk Karel Augustus Hebert, Bisschop van Halicandse en overste der missien van Indonononon. Deze prelaat was sedert 1792 in den

ding en reeds sedert langen tijd ziekelijk. Hij verbleef te Pondichery, en zijne jurisdictie strekte zich over de kust van Coromandel uit. Mg. Bonnand, Bisschop van Drussipare, missionaris sedert 1824, was zijn Coadjutor. In deze missie, waarover wij reeds vele bijzonderheden hebben medegedeeld, waren 13 Europeesche missionarissen en 3 inlandsche priesters.

MUZIJKALISCH KONINGRIJK.

De *Muzikale Courant* van Berlijn, die gewoonlijk zeer ernstig is, heeft echter eene aardigheid medegedeeld. De redacteurs van dat blad hebben een nieuw koninkrijk willen daarstellen, onder den titel van *Muzikalisches of Foonkundig Koninkrijk*, waarvan zij al dadelijk het opperste Hoofd hebben benoemd en vervolgens een ministerie en een hof daargesteld. Zie hier op welke wijze zij de ambten en bedieningen in dit nieuw rijk der harmonie, een voortbrengsel hunner verbeelding, verdeeld hebben.

Mozart,	Koning.
Haendel,	Hoofd der geestelijkheid (minister van eeredienst).
Gluck,	Eerste minister.
Méhul,	Eerste secretaris van den dirigerenden minister.
Haydn,	Kanselier en staatsraad.
Beethoven,	Generalismus.
Cherubini,	Minister van het openbaar onderwijs en directeur der schoone kunsten.
Bach,	Minister van justitie.
Spontini,	Generaal der artillerie.
Spohr,	Directeur der koninklijke kapel.
Weber,	Intendant-generaal van het Duitsche opera.
Paer,	Administrateur der collectie van oudheden.
Rossini,	Banketbakker van het hof.

Wij zijn verzocht het onderstaande over te nemen:

Uitzigt, den 24 Januarij 1837.

Mijnheer de Redacteur!

In het *Handelsblad* van heden, n°. 1630, vindt men de vermelding eener zeer zonderlinge resolutie (men zegt niet van welk departement), houdende: *dat er geene bepalingen bestaan, waardoor aan partikulieren verboden wordt om, hetzij voor zich zelven, hetzij als gemagtigden van anderen, openbare verkooping te houden van onroerende goederen, zonder het ministerie van eenen notaris, of waarbij zoodanige verkooping, bij uitsluiting aan de notarissen, zouden worden opgedragen.*

Dit is eene in het oog springende tegenstrijdigheid; een arrest van het hof van Brussel, van den 26 Junij 1811, in zake van Amerlink tegen de *notarissen te Brugge* gegeven, zal denkelijk hiertoe het verkeerd denkbeeld hebben doen opvatten, maar waarop den 2 October 1811, de Minister Groot-Regter, aan den keizerlijken procureur van de regtbank te Brugge, eene missive heeft uitgevaardigd, luidende:

«Het is aan geenen partikulier geoorloofd, om in het openbaar, ten gevolge van aanplakking van biljetten of bekendmakingen, hetzij roerende of onroerende goederen, te verkoopen of te doen verkoopen. Ik ontvang echter, Mijnheer nieuwe klachten tegen zulk een misbruik, hetwelk in uw arrondissement is ingevoerd geworden, en hetwelk hierin bestaat, dat partikulieren, zonder bevoegdheid en vormende eene onderlinge associatie zich het regt aanmatigten, om openbare verkooping te houden, na voorafgaande en gebruikelijke bekendmakingen, zoo als die welke voor notarissen worden verboden.

«De Wet laat wel aan ieder een het vermogen, om verkooping onderhandsch te voltrekken, maar zij veroorloofd niet om dezelve door die bekendmakingen en met die plegtige vormen te laten voorafgaan, die uitsluitend aan openbare acten zijn voorbehouden. Want indien het een partikulier niet vrijstaat openbare verkooping van zijne roerende goederen te houden, ofschoon het hem geoorloofd zij, om daarover uit de hand te beschikken, zoo kan men redelijkerwijze niet vooruitstellen, dat een partikulier zoude gegrond zijn om anders ten aanzien van onroerende goederen te werk te gaan. «En het mag nog minder plaats hebben, dat derdens tot zoodanige verkooping worden geauthoriseerd. — Ook Zijne Excellentie de Minister van Financien, heeft zich sterk tegen dit misbruik verzet, wijl het steeds ten nadeele der schatkist uitsloopt, en eene usurpatie der notariële werkzaamheden begunstigt. Dien ten gevolge zult gij behoorlijke maatregelen nemen, en zoo noodig met overleg van den Prefect van uw departement, ten einde dit misbruik tegen te gaan en te doen eindigen.»

«Zeg het voort.

«Uw Geboonnerde.»

OVER HET VERNIETIGEN DER KLOOSTERS EN HET OPRIGTEN VAN PROTESTANTSCHEN PAROCHIEEN IN PRUISSEN.

De provincie Saxe heeft drie departementen te Merseburg, Magdeburg en Erfurt. Sedert den 1sten Januarij 1837, onder den Pruisischen scepter staat, hebben de Katholijken van dat land de faculteit

der godgeleerdheid aan de hooge school, de prévôtéit der kollegiale kerk van de H. Maagd, de kollegiale kerk van St. Severus, de rijke abtdij der Benedictijnen van de H. H. Petrus en Paulus, het Carthusiersklooster, het klooster der religieuze van den H. Cyriacus, het rijk klooster, genaamd *het nieuwe werk*, het klooster der religieuze van den H. Martinus en dat der Augustijnen verloren. Kleine pensioenen zijn aan de religieuze mannen en vrouwen toegestaan.

Hoezeer het volgende een weinig van het onderwerp afwijkt, vermeenen wij echter onzen lezers geen ondienst te doen, hetzelfde mede te deelen.

Frederik-August, Koning van Polen, prins van Saxe, een Katholijk, stichtte in 1735 eene school te Dresde voor 500 militaire kinderen; 375 protestantsche en 125 katholieke kinderen werden daarop alleen toegelaten. Deze school werd, ter zake van eenen oorlog, naar Anneburg (Merseburg) overgebracht. In 1815 verviel dit distrikt aan Pruisen en de Koning vertrouwde deze school aan het ministerie van oorlog toe. Deze kost jaarlijks 30,000 thalers aan den staat, doch thans zijn de Katholijken daarvan uitgesloten, want indien een Katholijk kind zich aanbiedt, dragen de administrateurs zorg van te zeggen « dat de katholieke godsdienst aldaar niet wordt onderwezen. » Het is derhalve eene onvermijdelijke voorwaarde dat men moet protestant zijn om in die school te kunnen worden opgenomen.

Te Halberstad, bij Magdeburg, is het kapittel van St. Jan in een bureau der domeinen veranderd, de kerk is aan een protestant verkocht; die dezelve tot eenen schaaftal ingerigt heeft.

Het klooster der orde van Cîteaux van St. Burchard is aan een Jood verkocht, die hetzelfde in eenen stal veranderd heeft.

Het klooster der Dominikanen is gedeeltelijk voor eene gevangenis ingerigt en de daarnaast gelegene kerk is afgestaan om er eene parochiekerk van te maken.

Het klooster der *arme vrijwillige religieuze*, is aan de *vrijmetselaren* gegeven.

De kerk der Dominikanen is in eenen *schouwburg* veranderd.

Herdersleben, bij Halberstadt, bezat een klooster, waarin twee priesters al de functien hunner heilige bediening voor al de Katholijken der omstreken, uitoefenden. De parochie werd tegen den wil en ondanks al de pogingen van den Bisschop, vernietigd. De kerk stortte in duigen. Sedert 1825 zijn er geene priesters meer; de Katholijken zijn ten getalle van 5 of 600 en bevinden zich op eenen afstand van 2 of 3 uren van de naast bijgelegene kerken.

Erfurt bezat een Jesuitenklooster. Dit klooster is in een kollegie veranderd, waarin protestantsche hoogleeraren, die uit de fondsen der Katholijken rijk betaald worden, onderwijs geven. Slechts één priester geeft aldaar godsdienstig onderwijs.

(Het vervolg hierna.)

Halsteren den 24 Maart 1837.

Aan den Heere Redacteur van den Noord-Brabander.

Mijnheer de Redacteur!

In uw No. 26 van den 23 Febr. jl. is een verslag gegeven van het inconstitutionele gedrag des Burgemeesters dezer gemeenten, nopens het plaatsen van een kruisje op het R. K. kerkhof te Lepelstraat alhier, waar over veel gezegd is, doch hetwelk de onbetwistbaarste waarheden behelst, gelijk dan ook in uw volgend No. nog duidelijker de wet op de begraafplaatsen omstandig is uitgelegd.

Dan, daar men van den anderen kant voorgeeft, er eenige onwaarheden in te zijn vervat, onder anderen, dat het kruis op het graf van den overledenen Heer Testers zoude *verbrijzeld* zijn geweest, diene het volgende, dat na alle nasporingen naar waarheid ontdekt is.

In het jaar 1834 den 21 Mei maakte de dood een einde aan het leven van den heer Laurentius Testers Burgemeester dezer gemeente van het jaar 1815 tot 1832 — op dit tijdstip legde Zijn Ed. zijn post neder uit hoofde van onpasselijkheid en eenige onaangenaamheden, die hem waren aangedaan geweest.

Hoe eervol hij deze betrekking vervulde, getuigen nog altoos met warmen ijver de ingezetenen dezer gemeente Halsteren. Het was onder zijne leiding en door zijnen steeds bedaarden en wijzen onvermoeiden arbeid, dat de groote kerk van Halsteren in het jaar 1799 tijdens de Bataafsche Republiek door de Roomsche Katholijken ingezetenen ingevolge de toen bestaande wetten wierd genaast; en vervolgens aan dezelve overging. Dankbaar staarden de inwoners van Halsteren op hem als hunnen weldoener, daar zij voortijds hunne godsdienstoefeningen sedert het jaar 1648 in een gehucht de Lepelstraat, een half uur van het dorp moesten gaan verrigten, hoe wel de bevolking dezer gemeente bijna geheel uit Katholijken bestond. — Dankbare herinneringen aan deze diensten en weldaden aan voorn. gemeente bewezen, wekten eenige lieden op, om een gedenkteeken, bestaande in een eenvoudig houten kruis van eene middelmatige groote op de begraafplaats te stellen, waar zijn overblijfsel rustte. Men was vroeger niet op het gedacht gekomen, om zoo een gedenkteeken op te rigten; en het scheen, als wilde men dit uitsluitend doen, om erkentelijkheid van genotene weldaden te bewijzen. —

Dan hoe grievend werden deze weldoeners niet te leur gesteld, wijl dadelijk door den heer J. D. de Roock, Protestant, die den voorn. heer Testers als burgemeester had vervangen, order wierd gegeven dit kruis te vernietigen; hetwelk spoedig door den doodgraver A. van Simmeren, hoewel met name Katholijk, werd bewerkstelligd, die hetzelfde aan stukken zaagde, het grootste gedeelte naar zijne woning overbragt, en een gedeelte daarvan, dat geene gedaante van een kruis had, aan het graf plaatste. Hieruit kan men afleiden, dat men wel niets heeft tegen een teeken op een graf, als het maar de gedaante van een † niet heeft.

Welke gewaarwordingen, welke onaangename gevoelens dit aan de geheele Katholieke bevolking en aan de godsdienstige bloedverwanten van den overledenen veroorzaakt hebben, kan elke onpartijdige lezer gemakkelijk beseffen; het was immers eene Roomsche Katholieke begraafplaats, en dit hun geliefd kruisteeken werd op het graf van hunnen dierbaren vriend en weldoener niet geduld, ofschoon men in vele, de meeste ja schier alle gemeenten dezer provincie voor dit teeken zoo veel vrees niet schijnt te hebben, en het volgens decreet van 23 Prairial jaar 12, dat altoos nog bij ons in vigueur is, wordt vrijgelaten, een teeken op het graf van zijnen vriend te plaatsen.

Zulke botsingen heeft men van andersdenkende Burgemeesters bij eene Roomsche Katholieke bevolking te wachten.

Ach, dat onze geliefde Koning het wist!!!

Een landbouwer.

MARKTBERIGTEN.

Prijzen der Granen te Amsterdam, 28 Maart 1837.

Tarwe met weinig handel in een doen; 130 p. witt. Pools. f 300; 129 p. ger. Gron. Smet f 153; 127 p. n. Vriess. f 170; 120, 122, 123 p. dito Smet f 153. — Oude Rogge als voren; niets in omgegaan, nieuwe iets lager afgegaan; 121 p. n. Drents. f 136, op zolder bij partij; 122 p. n. Overijss. f 140; 123 p. n. Drents. f 140. — Garst flauw en zonder handel. — Haver stil; 87 p. n. fijne f 93. — Boekweit niets in omgegaan.

Prijzen der Olie te Amsterdam, 28 Maart 1837.

Koolzaad dadelijk prijshoudend; Vriessch 50 f; op het najaar 1 f hooger; 9 vat Sept. 54 f, dadelijk 62 f. — Lijnzaad prijshoudend; 112 p. Dantz. f 300. — Raapolie was williger, bijzonder op het najaar; per 67w. f 38; vliegend f 37½ à 4; Mei f 36½ à 4; Sept., Oct. en Nov. f 32 à 4. — Lijnolie per 67w. f 34; vliegend f 33. — Hennepolie per 67w. f 40; vliegend f 39. — Raapkoeken f 58 à 64. — Lijnkoeken f 7½ à 10.

Ingevolge bekendmaking van den Minister van Staat, belast *ad interim* met het bestuur der finantien, van den 23 dezer, zijn de middelprijzen der inlandsche granen, op de daarvoor bij de wet van den 29 December 1835 (*Staatsblad*, n°. 41), bepaalde regelmarkten, van den 20 Februarij tot en met den 19 Maart 11., geweest, per mud, als volgt: tarwe f 6-43, rogge f 4-68, boekweit f 4-18½, gerst f 5-59½, haver f 2-26½, ongepelde spelt f 2-0½. Weshalve, volgens art. 1 der opgecinde wet, gedurende de maand April eerstkomende, de rogten op den *invoer* van de onderstaande graansoorten zullen bedragen; per mud, als volgt: tarwe en gepelde spelt f 1-50, rogge f 0-75, boekweit f 1-00, gerst en mout f 0-75, haver f 1-00, ongepelde spelt f 1-00.

BEURSPRIJZEN.

Weenen, den 20 Maart: 5 pCt. Metall. 104; 4 pCt. 100; 3 pCt. 75; Bankactien 3 pCt. 1360.

Londen, den 25 Maart: 3 pCt. gecons. 90½ a 4; Ardoins 21½ a 4; Passive 5½ a 4; Defered 8½ a 4; Portug. 5 pCt. 47½ a 4; 3 pCt. 30½ a 30; Holl. 2½ pCt. 52½ a 53; dito 5 pCt. 102½ a 102½; Brazilië 80½ a 87; Colomb. 22½ a 23.

Antwerpen, den 27 Maart: De Spaansche fondsen vertoonden heden veel vastheid op het gerucht van de Zaturdagsche koersen van Londen zeer hoog kwamen, waarop men Ardoins voor 21½, 4, 4 verhandelde; toen later de Londensche notering bekend werd, ging de koers tot 21½ p. terug, terwijl de markt een flauw aanzien verkreeg. In de andere fondsen was geen handel, zijnde België genoteerd op 100 p. en Russ. Fr. Aandeelen op 213.

Amsterdam, den 28 Maart.

Ned. Werk. sch. 2½ pCt. 52½; 5 pCt. 100; Uitgest. Sch. 11½; Kansbill. 21½; Amort. Synd. 4½ pCt. 93; 3½ pCt. 76; Handelm. 4½ pCt. 182; Nieuwe dito —.

Frankr. Ins. op het Grootb. 78.

Spanje 5 pCt. Nieuwe leening 21½; Passive 6.

Rusl. Hope 5 pCt. 103.

Oostenr. Metalliek 99.

Brazilië 5 pCt. 85.

De omzet in onze binnenlandsche fondsen was heden gering; niettemin waren eenige postjes Syndikaat, die ter markt kwamen, toereikend om den prijs derzelve even als dien van de overige binnenl. effecten eenigzins te doen achteruit gaan. Oude Aandeelen Handelsmaatschappij zijn 1 pCt. flauwer.

In Spaansche was insgelijks de omzet zeer traag, over het algemeen echter zijn dezelve een zweem flauwer.

Russische en Oostenrijksche zonder handel, doch meer aangeboden. Van Zuid Amerikaansche fondsen hebben Columbianen, ten gevolge van het lagere merk van Londen; ook hier eenen achteruitgang geleden. Grieksche goed prijshoudend.

Laatste prijzen ten 5 ure. Integralen 52½; Holl. 5 pCt. 100; Kansb. f 21½; Ardoins van 85 f 21½ a 22.

GEDRUKT TE 'S GRAVENHAGE, BIJ A. P. VAN LANGENHUYSEN.